

Panium - Eenenentwintigste getal

De beweging in de richting van de zondagwet in het heerlijke land

Jeff Pippenger

2026-03-05

De geschiedenis van vers zestien tot en met tweeëntwintig in Daniël elf begint en eindigt met een typificatie van de zondagwet. Dat het begin en het einde van de lijn hetzelfde zijn, duidt op de signatuur van Christus, als de Alfa en de Omega. Profetisch vereist dit dat vers zestien in overeenstemming wordt gebracht met vers tweeëntwintig. Wanneer dit wordt gedaan, verplaatst het de geschiedenis van het heerlijke land, zoals voorgesteld door de lijn van de Makkabeeën, naar de geschiedenis van de verzen tien tot en met vijftien.

De Makkabeeën

De opstand van de Makkabeeën vertegenwoordigt de tweeëntwintig jaren die begonnen in 1776 en eindigden toen de Verenigde Staten in 1798 het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie werden. Dit identificeert het getal tweeëntwintig als een geschiedenis die rechtstreeks verbonden is met de tijd van het einde in 1798, waar vers veertig van Daniël elf begint.

De relatie van het getal tweeëntwintig met 1798 is belangrijk om te onderkennen. De Makkabeese opstand, die als typebeeld van de Amerikaanse revolutie dient, brengt beide revoluties van het heerlijke land (letterlijk en geestelijk) in overeenstemming als revoluties die zowel het staatsbeleid van de Seleuciden en de Europese koningen verwierpen, als het kerkelijk machtsbestel van Griekenland en Rome. In beide historische getuigenissen vertegenwoordigden Griekenland en Rome de koning van het noorden.

De lijn van de Makkabeeën wordt voorgesteld in vers drieëntwintig, maar zij vertegenwoordigt een geschiedenis die 33 jaar na Panium van vers vijftien begon, en iets meer dan honderd jaar vóór Pompejus in vers zestien. De lijn eindigt bij het oordeel van het kruis, een oordeel dat zich uitstreckte tot 70 na Chr., hoewel die periode van oordeel in vers tweeëntwintig eenvoudigweg als het kruis wordt aangeduid. Profetisch gezien eindigt de Makkabese lijn, die het heerlijke land vertegenwoordigt vanaf 1776, vervolgens 1798 met de Hasmonese dynastie en daarna de Herodiaanse dynastie tot aan het kruis en 70 na Chr., bij vers tweeëntwintig, en zij begint met tweeëntwintig jaar vanaf 1776 tot 1798. De tweeëntwintig jaar van 1776 tot 1798 zijn ook een voorafschaduw van de tweeëntwintig jaar van 9/11 tot 2023, die in Daniël tien als tweeëntwintig dagen werden voorafgebeeld. De Makkabese lijn begint en eindigt met „tweeëntwintig.”

Vier Romeinse heersers

De verzen zestien tot en met tweeëntwintig duiden rechtstreeks vier Romeinse heersers aan en vertegenwoordigen binnen de verzen een andere lijn. De Makkabeese lijn wordt geordend op grond van het beginsel van ‘herhaling en uitbreiding’, en de Romeinse lijn wordt in de verzen

rechtstreeks voorgesteld. Pompejus overwon de eerste twee van drie hindernissen, terwijl Rome bij de slag van Actium in 31 v.Chr. als het vierde koninkrijk van de Bijbelse profetie de troon besteed. Op hem volgden Julius Caesar, Augustus Caesar en Tiberius Caesar. Pompejus was een generaal, en de laatste drie symbolen zijn als keizers met elkaar verbonden.

De laatste van de vier heersers sterft in vers tweeëntwintig, waar Christus werd gekruisigd; daarom moeten wij de laatste van de vier heersers van Rome terugvoeren naar de zondagswet van vers zestien. Wanneer wij dit doen, zou Pompejus de eerste van vier bakens vertegenwoordigen, waarbij het vierde en laatste baken overeenkomt met de zondagswet van vers zestien. Vers zestien zou worden vertegenwoordigd door Tiberius Caesar, en de slag bij Panium van vers vijftien zou worden vertegenwoordigd door Augustus Caesar; de slag bij Rafia in vers elf zou Julius Caesar zijn, en aldus wordt generaal Pompejus gemarkeerd als vers tien en 1989.

Dit duidt erop dat de „verborgen geschiedenis” van vers veertig van Daniël elf, de geschiedenis vanaf de ineenstorting van de Sovjet-Unie in 1989 tot aan de zondagswet van vers eenenveertig, wordt weergegeven door drie profetische lijnen die worden aangetroffen in de geschiedenis die door de verzen tien tot en met drieëntwintig wordt voorgesteld. De Makkabeeën, de Romeinse heersers en de drie veldslagen van Rome's gevolmachtigde machten.

Dit is de derde maal dat ik tot u kom. Op de mond van twee of drie getuigen zal elk woord bevestigd worden. 2 Korintiërs 13:1.

Drie Proxy-oorlogen

Vers tien markeert het einde van de vierde Syrische Oorlog, die plaatsvond van 219 tot 217 v.Chr., toen Antiochus III Magnus (de Grote) zich hergroepeerde in voorbereiding op de strijd van vers elf, namelijk de slag bij Raphia, die door Julius Caesar zou worden voorgesteld. Vers tien identificeert de ineenstorting van de Sovjet-Unie in 1989, zoals voorgesteld in vers veertig, en Pompeius sluit bij die geschiedenis aan. Vers zestien stelt de verovering van het heerlijke land Juda voor, als type van de zondagswet in de Verenigde Staten, maar Pompeius sluit ook aan bij 1989, en in 1989 overwon het moderne Rome haar eerste hindernis, maar door dit te doen, overwon het tegelijk geestelijk het protestantse Amerika toen het Ronald Reagan verleidde tot het vormen van een geheim verbond met het heerlijke land. Een verbond met de hoer van Rome door een koning stelt geestelijke hoererij voor.

1989 was het jaar waarin de hoer van Rome uit haar zeventig jaren begint tevoorschijn te komen om hoererij te bedrijven met alle koningen der aarde. De eerste koning zijn de Verenigde Staten in 1989, want de Verenigde Staten worden ook voorgesteld door Achab, die gehuwd was met Izebel, die de hoer van Tyrus is in Jesaja drieëntwintig.

En het zal geschieden te dien dage, dat Tyrus zeventig jaren vergeten zal worden, overeenkomstig de dagen van één koning; na verloop van zeventig jaren zal het Tyrus vergaan als een hoer. Neem een harp, ga de stad rond, gij vergeten hoer; maak een liefelijke melodie, zing vele liederen, opdat men u gedenke. En het zal geschieden na verloop van zeventig jaren, dat de HEERE Tyrus zal bezoeken, en zij zal terugkeren tot haar hoerenloon, en hoererij

bedrijven met alle koninkrijken der wereld op de aardbodem. Jesaja 23:15–17.

De hoer werd vergeten ten tijde van het „einde” in 1798, toen zij haar dodelijke wond ontving, zoals voorgesteld in het veertigste vers van Daniël elf. Ten tijde van het „einde” in 1989 begint voor haar de periode van de genezing van haar dodelijke wond, doordat zij hoererij bedrijft met het koninkrijk dat als eerste het merkteken van haar gezag zal afdwingen. Dat koninkrijk werd voorgesteld door Achab en door Frankrijk, dat het pausdom in 538 op de troon der aarde plaatste en het voornaamste koninkrijk was dat de opkomst van de pauselijke macht ondersteunde. Om deze reden worden zij aangeduid als „de eerstgeborene van de Katholieke Kerk”, evenals „de oudste dochter van de Katholieke Kerk”. Frankrijk en Achab getuigen beide van de rol van de Verenigde Staten vanaf 1989 tot aan de zondagswet.

In Jesaja drieëntwintig is de hoer van Tyrus, die tevens de hoer van Openbaring zeventien is, op wier voorhoofd Babylon, het Grote, geschreven staat. Zij is „vergeten” gedurende de geschiedenis van de Verenigde Staten, beginnend in 1798, toen het pausdom ophield het vijfde koninkrijk van de Bijbelprofetie te zijn, het beest uit de zee van Openbaring dertien. Toen begonnen de Verenigde Staten hun rol als het zesde koninkrijk van de Bijbelprofetie, als het beest uit de aarde van Openbaring dertien. Uiteindelijk worden de Verenigde Staten de voornaamste koning van de tien koningen van Openbaring zeventien. De symbolische geschiedenis van een periode van „zeventig jaar”, de „dagen van één koning”, vertegenwoordigt de zeventig jaren waarin Babylon regeerde als het eerste koninkrijk van de Bijbelprofetie. Dit is een voorafschaduwing van de geschiedenis van de Verenigde Staten vanaf 1798 tot aan de zondagswet, waarbij de uiterlijke lijn van de Amerikaanse geschiedenis wordt voorgesteld door de Republikeinse hoorn en de innerlijke lijn wordt voorgesteld door de protestantse hoorn. Deze twee horens, die het hart van de Grondwet vertegenwoordigen, welke voorziet in een scheiding tussen staatsbestuur en kerkbestuur, vormen het onderwerp van de toekomst van Amerika.

Zeventig jaar worden voor de hoer van Tyrus vastgesteld om vergeten te worden; daarna, vanaf de tijd van het einde in 1989 tot aan de zondagswet, begint zij te zingen. Zij begon met een geheime alliantie toen zij de godsdienst van protestants Amerika veroverde en de politieke structuur van de koning van het zuiden neerhaalde met de ineenstorting van de Sovjet-Unie. Een periode van zeventig jaar die eindigt in een geschiedenis waarin Antiochus de Grote in het midden staat van een periode van zeventien jaar die in tien en zeven is verdeeld, wat, wanneer vermenigvuldigd, „zeventig” oplevert. Aan het begin van de uiterlijke tweehonderdvijftig jaar die eindigden tussen Raphia en Panium, begint de innerlijke tijdprofetie van drieëntwintighonderd jaar, waarbij „zeventig” weken over Daniels volk zijn bepaald. Aan het einde van die zeventig weken, in 34 n.Chr., werd het oude Israël voor altijd van God gescheiden als Zijn uitverkoren verbondsvolk, en was God toen in het huwelijk getreden met Zijn christelijke bruid en reikte Hij zich toen uit naar de heidenen.

207 v.Chr. staat Antiochus in het midden van „zeventig”, waarmee hij het einde aanduidt van de bevoorrechte status van de natie van zijn koninkrijk als het „heerlijke land”, waar Hij verkoos het moderne Israël op te richten. Het einde van de Verenigde Staten als het zesde koninkrijk bij de zondagswet is het einde van Jesaja’s „zeventig jaren”. De lijn van tweehonderdvijftig jaar van

Antiochus duidt het einde van de genadetijd aan voor de Republikeinse hoorn van de Verenigde Staten, vlak vóór de zondagswet van vers zestien. De tweeduizenddriehonderd jaren die eindigden toen het oordeel begon op 22 oktober 1844, zijn een type van het moment waarop het oordeel sluit bij de zondagswet. De tweeduizenddriehonderd jaren beginnen met zeventig weken die het einde aanwijzen van het letterlijke Israël als Gods uitverkoren volk. Het einde van de volledige periode van tweeduizenddriehonderd jaren eindigt met de protestantse beweging die ten einde loopt terwijl de adventbeweging voortduurt tot aan de zondagswet. Wanneer de gesloten deur van 1844 wordt herhaald, zullen de deuren worden gesloten voor de Republikeinse hoorn, de protestantse hoorn en het beest van de regering.

Dat Antiochus tussen de periode van tien en zeven staat, betekent dat hij aan het einde van zijn genadetijd staat. De genadetijd sluit voor de regering van de Verenigde Staten, het beest uit de aarde, bij de zondagswet, maar de genadetijd van de Republikeinse hoorn sluit vóór de zondagswet.

Jezus zeide tot hem: Ik zeg u niet, tot zevenmaal toe, maar, tot zeventigmaal zeven. Mattheüs 18:22.

De uitdrukking „zeventigmaal zeven” is de enige plaats in de Bijbel waar getallen op deze wijze met een veelvoud worden uitgedrukt. „Zeventigmaal zeven” zijn de vierhonderdneentwintig jaren die voor Daniels volk „bepaald” waren. Het zijn de zeventig weken die de tweeëntwintighonderd beginnen, en aan het einde van de tweehonderdvijftig jaren vanaf hetzelfde beginpunt verschijnt Antiochus in het midden van tien en zeven. Antiochus de Grote neemt daar zijn plaats in in de laatste handelingen van zijn geschiedenis in het heilige drama van de grote strijd.

De gesloten deur van 1844 vertegenwoordigt de gesloten deur van de zondagswet, en vóór de zondagswet van vers zestien begint een periode van zeven jaar met Antiochus, die het einde van zijn koninkrijk markeert; vervolgens eindigt zijn koninkrijk bij de voltooiing van de zeven jaren. De periode van zeven jaar vertegenwoordigt de beproevingstijd van het beeld van het beest, en deze periode begint bij de eerste zondagswet van 321. Vóór de eerste zondagswet, die de laatste zondagswet typeert, is er een periode van tien jaar die met een edict begint. Bij het „edict” van 313 begint de door tien jaren voorgestelde beproeving; vervolgens vaardigt Antiochus de eerste zondagswet uit en komt de genadetijd van de Republikeinse hoorn ten einde. Aan het einde van de zeven jaren komen Panium en de zondagswet, waardoor in het jaar 330 de scheiding tussen oost en west tot stand komt.

Pompejus

Pompejus veroverde in vers zestien het Sieraadland, maar binnen de periode van twee jaar, van 65 tot 63 v.Chr., veroverde Pompejus, in vervulling van Daniël acht en vers negen, in werkelijkheid „het oosten” en het „[Sieraad]land”, waarmee hij de dubbele verovering in vers veertig en 1989 typeerde.

Het derde obstakel voor het heidense Rome zou worden teweeggebracht door Augustus Caesar, die bekendstaat om het vormen van het eerste officiële Romeinse triumviraat, dat de eerste officiële

drievoudige verbintenis in Rome vertegenwoordigt. Het is bij het derde merkteken van Romeinse leiders dat de drievoudige verbintenis officieel in de Romeinse geschiedenis wordt gemarkeerd. Het is bij de zondagswet in vers zestien dat de drievoudige verbintenis van de draak, het beest en de valse profeet wordt gevestigd, en vervolgens wordt de vogel der goddeloosheid teruggezet op haar plaats in Sinear, zoals uiteengezet door Zacharia.

Augustus Caesar vormde het eerste officiële Romeinse triumviraat, maar door de geschiedschrijvers wordt het het Tweede Triumviraat genoemd, want ook Julius Caesar vormde een triumviraat, maar dit was geen officieel triumviraat van de Romeinse regering. De verhouding van Julius en Augustus Caesar als symbolen van de drievoudige verbintenis van de draak, het beest en de valse profeet bij de spoedig komende zondagswet, wordt getypeerd door Julius aan het begin van de beweging om zondagswetgeving af te dwingen en door Augustus aan het einde. De profetische verhouding wordt ook voorgesteld door het beleg van Cestius in 67, dat daarna werd gevolgd door het beleg van Titus. Julius is Cestius en Augustus is Titus. Julius en Augustus vertegenwoordigen de drievoudige verbintenis en Cestius en Titus vertegenwoordigen een beleg.

De periode waarin de beweging voor een zondagswet profetisch begint in 313, valt samen met het Edict van Milaan. Vervolgens komt in 321, op het middelpunt van de periode van zeventien jaar, de eerste zondagswet. De derde stap in de verdeling van het koninkrijk in oost en west, die de verdeling in de Verenigde Staten vertegenwoordigt tussen hen die het merkteken van het beest of het zegel van God ontvangen en hen die het niet ontvangen, was 330. Er is een reeks zondagswetten die leidt tot één zondagswet, en 321 vertegenwoordigt de eerste zondagswet, die leidt tot de laatste zondagswet van 330.

In tegenstelling tot de tweehonderdvijftig jaar van Antiochus, duiden de tweehonderdvijftig jaar van Nero op een periode van acht jaar, het middelpunt van de eerste zondagswet, en vervolgens negen jaar. Regel op regel duiden Antiochus en Nero twee perioden aan die door drie wegmerken worden voorgesteld. In beide lijnen zijn het eerste en het laatste wegmerk hetzelfde: een decreet aan het begin dat werd gemarkeerd door een huwelijk dat eindigde in een echtscheiding, en strijd tussen de koning van het noorden en de koning van het zuiden aan het begin en aan het einde. De eerste zondagswet van 321 in het midden moet de plaats zijn waar Antiochus staat. Hij staat bij de afsluiting van een beproevingsproces dat door tien jaar wordt voorgesteld, en het beproevingsproces openbaart Antiochus als de achtste die uit de zeven is, terwijl hij een beeld van het beest vormt, dat de achtste is die uit de zeven is. Tegelijkertijd gaan de honderdvierenveertigduizend door een beproevingsproces en veranderen zij van de zevende, Laodicese kerk in de achtste en Filadelfische kerk.

Bij de eerste zondagswet begint de oprichting van het beeld, en zij eindigt bij de zondagswet van Openbaring dertien, vers elf, een vers dat het begin van de Verenigde Staten als een lam contrasteert met hun einde als een draak. Dertien is het symbool van opstand, en het symbool van opstand in de context van vers elf, en van de Verenigde Staten die spreken als een draak, is het merkteken van het beest; terwijl het symbool van hen die het zegel van God hebben, het getal elf is. Openbaring 13:11 duidt de scheiding aan tussen hen die het merkteken van het beest ontvangen en hen die het zegel van God ontvangen, bij de zondagswet wanneer de Verenigde Staten spreken als

een draak.

De beproevingstijd van het beeld van het beest kent specifieke tekenen die de komst ervan markeren, terwijl zij tevens het einde ervan voorafschaduwen. Van Noach tot het Bazuinenfeest verandert God nooit; Hij kondigt steeds, voorafgaand aan de komst ervan, een beproevingsperiode aan. Zijn aankondigingen zijn te vinden in Zijn profetisch woord. De meeste adventisten (naar ik aanneem) weten niet dat er bij de verwoesting van Jeruzalem twee belegeringen waren, noch dat de dag van de uiteindelijke verwoesting exact dezelfde dag van het jaar was waarop Nebukadnezar Jeruzalem en de tempel de eerste maal verwoestte—de alfa-tijd. Zij zijn zich mogelijk evenmin ervan bewust dat de belegeringen op heilige feesten begonnen en op een heilig feest eindigden, of dat de periode van de belegering drieënhalf jaar bedroeg. Als zij die feiten niet kennen, dan lijkt het onwaarschijnlijk dat zij zullen inzien dat Julius Caesar het begin markeert van de beproevingstijd van het beeld van het beest in haar meest volmaakte voorstelling. Met “volmaakte voorstelling” bedoel ik haar uiteindelijke vervulling.

Dezelfde periode wordt voorgesteld vanaf 1888 tot aan de zondagswet, en vervolgens opnieuw vanaf 9/11 tot aan de zondagswet, maar de volmaakte vervulling van de profetische periode van de oprichting van het beeld van het beest, zoals voorgesteld door Constantijn de Grote in de periode van 313 tot en met 330, begint in het presidentschap van de achtste president sinds de tijd van het einde in 1989.

Vanaf de eerste zondagswet ontvouwt zich de beproevingsperiode over sabbat en zondag in een periode die wordt voorgesteld door de zeven jaren van Antiochus. De zeven jaren van de lijn van Antiochus vermenigvuldigd met de negen jaren van de lijn van Nero is drieënzestig, en in 63 v.Chr. veroverde Pompejus het heerlijke land ter vervulling van vers zestien van Daniël elf. Bij de zondagswet zullen negen koningen de Verenigde Staten erkennen als de voornaamste koning van tien koningen die overeenkomen hun koninkrijk te geven aan de hoer van Tyrus, die vervolgens hoererij zal bedrijven met alle koningen der aarde.

In overeenstemming met de profetische structuur van de gelijkenis van de tien maagden werd het huwelijk van het beest en de valse profeet in 1989 voltrokken, maar bij de zondagswet wordt het huwelijk geconsumeerd. Een fractal van die geschiedenis is de periode van het oordeel over de levenden die in 2001, op 11 september, begon. Vanaf dat moment tot aan de zondagswet, de beproevingstijd van het beeld van het beest, die tevens de verzegelingstijd van de honderdvierenveertigduizend is, wordt het oordeel voltrokken over Gods verbondsvolk en over het land waar zij hebben gewoond ter vervulling van Abrahams verbondsprofetie. In die periode wordt de Laodiceaanse Kerk van de Zevende-dags Adventisten geoordeeld, en vervolgens worden degenen geoordeeld die belijden maagden te zijn. Aldus wordt de protestantse hoorn geoordeeld, en zij wordt geoordeeld gedurende de periode waarin eerst de Democratische partij van de Republikeinse hoorn werd geoordeeld tot 2024, wanneer het oordeel over de Republikeinen van de republikeinse hoorn nu plaatsvindt. De constitutionele regering is het beest dat de twee horens draagt en bij de zondagswet wordt geoordeeld.

Van 1989 tot aan de zondagswet wordt dit voorgesteld in een fractal van 9/11 tot aan de zondagswet, maar de volmaakte vervulling van het oprichten van het beeld van het beest ligt in de achtste president, die uit de zeven is. Nero's zeventien jaren vormen een fractal van de geschiedenis van 9/11 tot aan de zondagswet. De zeventien jaren van Antiochus zijn hetzelfde. Het huwelijk van Reagan en de geheime alliantie wordt voltrokken door een openlijke alliantie in de ambtstermijn van de achtste president. Het eerste van de alpha- en omega-huwelijken werd gesymboliseerd door de Patriot Act in 2001, toen de Engelse wet werd veranderd in Romeinse wet. Het huwelijk van het Edict van Milaan markeert het begin van de volmaakte vervulling van het oprichten van het beeld van het beest. De structuur ervan is gebaseerd op de structuur van het huwelijk van de tien maagden en stelt het vervalste huwelijk voor dat plaatsvindt gedurende het ware huwelijk.

De beproevingstijd van het beeld van het beest vertegenwoordigt de „beproeving” die wij moeten doorstaan voordat wij „verzegeld” worden. Het huis van God wordt eerst geoordeeld en vervolgens, bij de zondagswet, worden zij die buiten Gods huis zijn geoordeeld. De periode van het eindoordeel, zowel in het huis van God als daarna onder de grote schare, begint met de eerste zondagswet. Er zal in de Verenigde Staten een eerste zondagswet komen, die het begin zal markeren van de volmaakte en uiteindelijke vervulling van de beproevingstijd van het beeld van het beest, welke daarna eindigt bij de zondagswet die Openbaring 13:11 vervult. Die zondagswet is de laatste zondagswet in het heerlijke land. De laatste zondagswet in het heerlijke land is de eerste zondagswet in de wereld en markeert de beproevingstijd van het beeld van het beest voor de wereld. De beproevingstijd van de wereld begint bij de zondagswet in de Verenigde Staten in vers elf van hoofdstuk dertien. Wanneer de Verenigde Staten bij de spoedig komende zondagswet „spreekt” als een draak, vertegenwoordigen vers twaalf en de daaropvolgende verzen van het hoofdstuk de wereldwijde beproevingstijd van het beeld van het beest.

Om deze reden is de profetie van tweehonderdvijftig jaar van Nero, die eindigt met de zeventien jaren die beginnen bij het edict in 313, gevolgd door de eerste zondagswet in 321, en vervolgens de scheiding van oost en west in 330, belangrijk om te onderscheiden. De drie stappen van Nero's lijn gaan over vervolging, waarbij Nero het symbool van vervolging is en de periode van 250 jaar de gemeente van Smyrna voorstelt, die eindigde in 313 toen de kerk van compromis opkwam. De derde stap markeert het einde van een koninkrijk; wanneer deze dus op de Verenigde Staten wordt toegepast, stelt zij de zondagswet voor en de overgang van het zesde koninkrijk naar het zevende en achtste koninkrijk. Wanneer zij op de wereld wordt toegepast, is de derde wegmarkering het einde van de menselijke genadetijd, die werd getypeerd door het einde van de genadetijd voor de Verenigde Staten aan het begin van de wereldwijde beproevingsperiode van het beeld van het beest.

Dit is de reden waarom Augustus Caesar, de derde van de vier Romeinse heersers die tot de zondagswet leiden, voorgesteld door het kruis, zoals uiteengezet in vers tweeëntwintig, het kruis kan vertegenwoordigen, hoewel hij gevolgd zal worden door Tiberias, die eveneens het kruis vertegenwoordigt. De beproevingsperiode van het beeld van het beest is een tweevoudige beproeving die eerst de aarde en daarna de zee beproeft. De aarde zijn de Verenigde Staten en de

zee is de wereld.

De beproeving van het beeld van het beest brengt een verdubbeling van tekenen voort; waarbij de alfa van de tweede periode tevens de omega van de eerste periode is. 321 was de eerste zondagswet van de profetische geschiedenis, en in de zeventien jaren die de tijd van de beproeving van het beeld van het beest aanduiden, is 321 de eerste zondagswet in de Verenigde Staten die leidt tot de omega-zondagswet van de tijd van de beproeving van het beeld van het beest in het heerlijke land. Toch is 321 ook de eerste zondagswet voor de wereld, zodat het jaar 321 het midden markeert van zowel het begin als het einde van de tijd van de beproeving van het beeld van het beest. 313 is het begin, en het begin is een edict, dat als type van de zondagswet dient. De zeventien jaren van Nero duiden een periode aan van escalerende zondagswetten tot aan het einde van de menselijke genadetijd.

Het decreet is een type van de eerste zondagswet die leidt tot het sluiten van de genadetijd. Pompejus nam Juda in vers zestien in, als type van de zondagswet, en Julius Caesar vormde het eerste triumviraat; hoewel het een officieuze drievoudige unie was, merken de geschiedschrijvers het niettemin als het eerste aan. Julius Caesars voorafschaduwing van de drievoudige unie van de zondagswet was een type van het officiële triumviraat van Augustus Caesar, dat gevolgd werd door Tiberius bij het kruis. Alle vier de Romeinse heersers zijn typen van de zondagswet, evenals alle drie de stappen van Nero's zeventien jaren.

Pompejus komt overeen met 1989; Julius komt overeen met vers elf; Augustus komt overeen met vers vijftien en Tiberius met vers zestien. Het verhaal van Julius in de verzen omvat zijn veldtocht naar Egypte en Cleopatra. De geschiedenis wordt herhaald door Marcus Antonius. Marcus Antonius was Julius Caesars voornaamste generaal ten tijde van Julius' moord met drieëntwintig steekwonden. Drieëntwintig vertegenwoordigt de zondagswet, en Julius' dood door 23 wonden is een koninkrijk dat eindigt bij de zondagswet. Marcus Antonius, Augustus Caesar en Marcus Lepidus vormden vervolgens het eerste officiële triumviraat om zijn dood te wreken. Een van die drievoudige machten, Marcus Antonius, zou Julius' confrontatie met Egypte en Cleopatra herhalen.

Of het nu Julius of Marcus Antonius betreft, beiden zijn symbolen van Rome, en Cleopatra was een symbool van Egypte en Griekenland. Zij vertegenwoordigde de Griekse heerschappij in Egypte, beide symbolen van de draak, terwijl Julius en Marcus Antonius symbolen van het beest zijn. Als de vrouw in de verhouding was Cleopatra de kerk, waardoor Julius en Marcus Antonius de staat werden. Cleopatra vertegenwoordigt een vrouw die tweemaal van haar koninklijke Romeinse minnaars wordt gescheiden: eerst in 1798 en vervolgens aan het einde van de genadetijd, wanneer zij aan haar einde komt en niemand haar helpt. Haar uiteindelijke ondergang vindt plaats in de slag bij Actium in 31 v.Chr. De overwinnaar in de slag bij Actium was Augustus Caesar, zodat wij zien dat Pompejus in Egypte stierf, Julius een ontmoeting had met Cleopatra in Egypte, hetgeen in de geschiedenis van Marcus Antonius werd verdubbeld, en vervolgens Augustus Caesar die verhouding bij Actium beëindigt. Actium duidt de zondagswet aan, want het is in de slag bij Actium dat het derde obstakel voor Rome werd weggenomen, en het keizerlijke heidense Rome begon driehonderdzestig jaar te heersen, ter vervulling van Daniël 11:24.

Pompejus nam de eerste twee hindernissen weg en Augustus de derde.

En uit een daarvan kwam een kleine hoorn voort, die uitermate groot werd, naar het zuiden en naar het oosten en naar het Sieraadland. Daniël 8:9.

Pompejus is 1989, de eerste wegmarkering van drie politieke machten die door het moderne Rome overwonnen moeten worden terwijl zijn dodelijke wond wordt genezen. De Sovjet-Unie, gevolgd door de Verenigde Staten en ook de Verenigde Naties in vers eenenveertig van Daniël elf. De oorlogvoering van de pauselijke macht is politiek en religieus, en profetisch werd de religieuze macht van de Verenigde Staten overwonnen toen het geheime bondgenootschap van Reagan en paus Johannes Paulus II tot stand werd gebracht. Het doelwit van het pausdom omvat drie politieke hindernissen en drie religieuze machten. In 1989 werd een van de drie politieke machten weggevaagd; het protestantisme, als feitelijk woord dat betekent tegen Rome te protesteren, werd in dezelfde geschiedenis eveneens weggevaagd door de president van de Verenigde Staten. De drie politieke machten zijn de Sovjet-Unie, de Verenigde Staten en de Verenigde Naties, en de religieuze doelwitten zijn het protestantisme, samen met de verschillende godsdiensten van de draak, die alle als spiritisme worden beschouwd. De drie godsdiensten die de wereld naar Armageddon leiden, zijn afvallig protestantisme, katholicisme en spiritisme; en de interne strijd van de pauselijke macht tussen conservatieve en liberale ideologie binnen haar kerk, samen met de scheuringen van het orthodoxe katholicisme, vormt een religieuze hindernis, en de twee andere religieuze hindernissen die het katholicisme moet overwinnen, zijn afvallig protestantisme en spiritisme. Het protestantisme werd in 1989 weggevaagd.

Indien de interne worstelingen van het katholicisme, zoals weergegeven in de verschillende katholieke profetieën die voortkomen uit de boodschappen van Fatima, worden onderscheiden van haar inspanningen om de religieuze machten buiten haar eigen religie te overwinnen, dan was haar alfa-overwinning op het protestantisme Reagans geheime alliantie en was haar omega-overwinning de openlijke alliantie van 2025. Haar worstelingen met orthodoxe kerken worden eveneens voorgesteld vanaf een aanvankelijke overwinning in 1989 tot aan de uiteindelijke overwinning te Panium.

Pompejus stemt overeen met 1989, en zijn twee overwinningen op het „oosten en het Sieraadland”, zoals Daniël die in hoofdstuk acht, vers negen, aanduidt, stellen de geestelijke en politieke overwinning van het pausdom over de voormalige Sovjet-Unie voor, en de daarmee gepaard gaande geestelijke overwinning over het heerlijke land van het belijdende protestantisme. Julius Caesar zal bij Rafia verliezen, zoals Antiochus III deed, en zoals Zelenskyy zal doen. Julius is het onderwerp van de verzen zeventien tot en met negentien, en vervolgens staat Augustus Caesar op als de belastingheffer. Tiberius Caesar regeert ten tijde van het kruis, zodat Tiberius de zondagwet van vers zestien is.

Dit stemt Augustus af op Panium van vers vijftien, en de strijd bij Raphia van vers elf op Julius. De slag bij Panium is de derde wereldoorlog die begint vlak vóór de zondagwet van vers zestien, maar zich vervolgens omzet in de slag bij Actium. Panium was de aardse strijd (de Verenigde Staten) en Actium was de zeeslag (de wereld). Augustus wordt bij Panium voorgesteld in de lijn van vier

Romeinse heersers, en hij was de feitelijke leider bij Actium. Bij Panium had Antiochus te maken met Egypte, dat met Rome verbonden was, en bij Actium had Augustus te maken met Egypte (Cleopatra), verbonden met Rome (Marcus Antonius). Dit betekent dat Pompejus vers veertig vertegenwoordigt tot 1989 en dat Tiberias de zondagwet van vers eenenveertig vertegenwoordigt. Julius Caesar verscheen in 2014, toen de Oekraïense Oorlog begon, zoals voorafgebeeld door de slag bij Raphia in 217 v.Chr.

Hieruit blijkt dat de verzen zeventien tot en met tweeëntwintig aanvangen in 1989 en eindigen bij de zondagwet, en derhalve de geschiedenis vormen die overeenkomt met de „verborgen geschiedenis” van vers veertig. De profetische lijn van de Makkabeeën stemt eveneens overeen met precies dezelfde „verborgen geschiedenis”. De lijn van de Romeinse heersers duidt het moderne Rome aan, het beest van Openbaring zestien, en de lijn van de Makkabeeën beschrijft het heerlijke land, de valse profeet van Openbaring zestien. De lijn van de drie veldslagen duidt de overwinning over de koning van het zuiden aan, de draak van Openbaring zestien.

Die drie lijnen stellen de drie machten voor die de wereld naar Armageddon voeren, en zij worden in vers veertig voorgesteld als de koning van het zuiden, de draak, de koning van het noorden, het beest, en de strijdswagens, ruiters en schepen zijn de valse profeet. De drie lijnen van vers tien tot en met drieëntwintig stellen de drie machten voor in de verborgen geschiedenis van vers veertig, die niets meer of minder zijn dan een voortgaande illustratie van de drie onderwerpen die in de openbare geschiedenis van vers veertig worden voorgesteld.

Vers één

De verzen één tot en met vier identificeren de „tijd van het einde” in 1989, evenals de acht presidenten van de Verenigde Staten vanaf dat uitgangspunt, en eindigend met de laatste en veel rijkere achtste president. In vers vier wordt die koning de koning van de wereld, zoals voorgesteld door Alexander de Grote, koning Achab, de tien koningen van Openbaring zeventien, de tien stammen van Psalm drieëntachtig, en de tien naties die worden aangeduid als een symbool van de wereld in de allereerste stap van Gods verbond met Abram in Genesis 15:18–21.

De verzen één tot en met vier stellen de geschiedenis van 1989 voor tot aan de drievoudige vereniging bij de zondagwet in vers eenenveertig, en komen daarom overeen met de vier Romeinse heersers, de lijn van de Makkabeeën en met de drie veldslagen van de verzen tien tot en met vijftien, die tezamen de verborgen geschiedenis van vers veertig vormen.

De verzen vijf tot en met negen zetten een profetische lijn uiteen die de geschiedenis van 538 tot 1798 volmaakt weergeeft en de historische en profetische logica verschaft om de betekenis van de tijd van het einde in vers veertig te verstaan. Die logica verklaart vers tien als de vergelding voor de geschiedenis van de verzen vijf tot en met negen, en bepaalt daarmee de logica van 1989. Dit betekent dat de verzen één tot en met drieëntwintig van Daniël elf vijf profetische lijnen vertegenwoordigen die zijn uitgelijnd met de verborgen geschiedenis van vers veertig. De eerste vier verzen handelen over Trump, de achtste koning die uit de zeven is, die bestemd is de koning van tien koningen te zijn in het zevende koninkrijk van Openbaring zeventien.

De verzen vijf tot en met tien duiden de geschiedenis aan die leidt tot 1798 en vervolgens tot 1989, hetgeen de geschiedenis van vers veertig is. De verzen tien tot en met vijftien duiden een geschiedenis aan van drie proxy-oorlogen die in 1989 beginnen, waarvan de tweede in 2014 aanvangt; vervolgens stond in 2015 de rijkste president op. Die rijkste president werd in 2020 gedood, en in 2022 escaleerde de oorlog van Rafia; daarna keerde de rijkste president in 2024 terug, en in 2025 werden zowel het hoofd van het beest als het hoofd van het beeld van het beest ingehuldigd.

Wij zullen deze zaken in het volgende artikel voortzetten.